

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Oratio Habita Ad Catholicvm Clerum, in Synodo quæ
celebrabatur in Cathedrali Ecclesia Vratislauen: Anno
post natum Salvatorem, M.D.LXIII. quinto Idus Maij.**

Schleupner, Sebastian

Ingolstadij, 1563

VD16 S 6727

[Text]

urn:nbn:de:hbz:466:1-31472

ORATIO SEBA- STIANI SLEVPNERI AD Synodum Catholici Cleri.

Hoc amplissimo in loco verba
facturus, Reuerendissime in Christo
Princeps, reuerēdi & religiosi patres,
Venerabiles & eximij Domini, & cō-
sacerdotes honorandi, monitos uelim omnes, ne uale-
de elaboratā à me hodie expectetis orationē: siquidem
præter hoc, quod dicendi arte instructus non sim, nec
exercitatione ullam facultatē mihi parauerim, heri mo-
do aut nudius tertius, alijs etiam occupato mihi hæc ad
uos uerba faciendi prouincia demandata est. Et licet
ego eam ob rem detrectare operā meam potuissem, ta-
men malui ruditatis potius, quam inobedientię uicium
incurrere. Si itaq; uestris doctissimis auribus, non per
omnia satisfecero, condonabitis mihi id benigne pro
hac uicē. In primis autem supplex oro patrē misericor-
diarum, & Deum totius consolationis, ut suo sancto
spiritu mentes nostras illuminare, et mihi sermonis gra-
tiam ad ædificationem nostram largiri dignetur, ut eius
diuini numinis ductu, scandala & quæ nos premunt
mala tollere, uirtutes plantare, et Ecclesiam iam iam rus-
entem in hac diocesi erigere & auitam religionē con-
seruare possimus. Cogitanti uero mihi, quæ de re potiss-

A 2 simum

simum in hoc uestro tam conspicuo cætu dicturus sim,
placuit primo loco, tenui mea Minerua miserabilē sta-
tum Ecclesiæ deplorare. Deinde aliqua remedia, quibus
res deplorata nostræ iuuari possint, ostenderē. Et
tandem tertio ad strenuē locandam operam uestram
Ecclesiæ, & studium iuuandæ religionis nostræ uos
adhortari. Oro beneuolis animis attendite.

Cum in hanc speculam, in qua collocauit nos Deus,
mente mea conscendo: Video Patres, miserabilem
quandam rerum Ecclesiasticarum faciem, de qua pros-
fecto animus meminisse horret, luctuq; refugit. Etes-
nim quis talia fando,

Myrmidonum Dolopumue, aut duri miles Vlysi
Temperet à lachrymis:

Videmus in exitium Ecclesiæ fabricatum, & magno
molimine in medium Romani et Christiani imperij in-
troductum hoc grande impietatis & abominationis
Idolum, multis & diuersissimis hæresium monstris fæ-
cundum, conspicimus laxantem claustra Sinonem, &
passim perfidiæ incendia miscentem, concurrere infe-
stis armis animos omnium, uiolari & diripi templa di-
uorum, funestari domos priuatorum, nihil saluum esse,
nihil stare incolume. Videmus CHRISTI domi-
ni nostri sponsam dilectissimā Ecclesiam, iam demum
ueluti nauem in turbulentissimo mari positam, isthac
tenebrarum potestate terreri, horribili ui uentorum
huc atq; illuc impelli, crebra undarum iactatione fati-
sere, multis atq; horrendis monstris oppugnari foris,
desidia nautarum & turbatione nauigantium torqueri
intus: nec harum rerum apparet ullus finis aut modus.

Parum

Parum fuit enim Religionē nostrā oppugnari à Tur-
cis, irrideri à Iudæis, conculcari ab impijs: surrexerunt
etiam tot seditiosi hæresium greges, qui sub uelamine
Christiani nominis, sub specioso Euangelij titulo, tam
hostiliter piam matrem oppugnant, cōmunem eccle-
siam, traducunt fratres, infinitas myriades animarum,
quibus redimendis sanguinem & uitam suam impen-
dit CHRISTVS Dei filius, occidunt quasi quoti-
die, authoritatem Ecclesiasticam conculcant, & bona
Ecclesiarū diripiūt. In Prælatiis interim & clero (quod
bona uenia dixerim omnium) regnat plerumq̃ pro
labore desidia, ocium pro negotio, pro continentia &
modestia libido & superbia, pro pietate Hypocrisis,
pro deuotione barbarica ferocitas. Vt non immerito
nobis forte quis illud Dauidicum occinere posset: Nō
est qui faciat bonum. Iam enim non in libris, quorum
nullus amor, nulla cura, sed cōpotatione, cōmessatio-
ne, uenatione, uanitate, ludo & alea (ne quid interim
dicam grauius) apud plerosq̃ omne tempus confu-
mitur. Vnde labia sacerdotis iam non (ut Malachias
Propheta ait) custodiunt scientiam, nec legem iam re-
quirunt ex ore eius, nec Angelus domini exercituum
reputatur amplius. Quia recesserunt de uia, scandalis-
zauerunt plurimos in lege, irritum fecerunt pactum
Leui: Dicit Dominus Exercituum, Ideo dedi uos cō-
temptibiles & humiles omnibus populis. Quomodo
obscuratum est aurum (inquit Hieremias) mutatus
est color optimus, dispersi sunt lapides sanctuarij in ca-
pite omnium platearum, filij Syon inclyti, & amicti au-
ro primo, quomodo reputati sunt in uasa testea, opus
manuum figuli.

A ij Ideo

Ideo Ciuilis magistratus suum Episcopis pedum ex-
torſit, p̄oificis officium ſumpſit, in domo Dei mutat,
conſtituit, ordinat pro arbitrato ſuo: paſtores uocat,
miſtros ſacris p̄aeficit, docendi formam p̄aefcribit:
ritus antiquos delet, nouos inſtituit. Hinc Ilias iſta
malorum profluxit, hoc ex fonte iſta tot h̄ereſium
Lerna emanauit, Vt cum unicuiq; licet ſanctiſſimos
ſpernere Eccleſiæ Doctores, & ita S. Biblia exponere,
ſicut uult, pro uno illorum uero intellectu & conſen-
ſu, infinitæ opiniones, eaq; ſemper diuerſæ, nonnun-
quam prorsus contrariæ exortæ, paſſim orbem Chri-
ſtianum dilacerant. Quæ enim iam in Germania non
dicam prouincia, ſed quæ urbs, quod oppidum, qui uis-
cus, quæ domus aut familia eſt, cui idem ſit intellectus
ſcripturæ, idem fidei conſenſus: Exempla non opus
eſt ex Germania afferri, domi apud nos iſtam opinio-
num pugnantiam experimur inter uicinos, cognatos,
familiares. Neq; hoc more uulgi loquimur, dubia ut
ſint, & incerta, quæ referimus, ſed comperta, quia ipſi
uidimus: explorata quia etiam nos afflixerunt. Multa
p̄aeterimus. Cognitum eſt enim, in urbibus ſenatum,
in opidis ac pagis p̄aefectos adminiſtrare Episcoporum
munera, & paſſim preſbyterorum officia exercere mer-
catores, pelliones, tonſores, textores, lanistas, et alicubi
(ut cōpertum eſt) etiã carnifices. Quæ Deum immor-
talem, quæ ulla cogitari poteſt maior abominatio in
templo & domo p̄aepotentis Dei: Iſti homines do-
mo ſua deuorata, Eccleſiæ bonis dū inhiant, eſt ne ue-
riſimile, ut Eccleſiæ Dei melius p̄aefint, quã p̄aefuerūt
domui ſuæ: Et quod multo horribilius eſt, p̄aeter-
quã

quàm enim quod prorsus illiterati sunt, plane & Cas-
tholicæ fidei hostes ex professo, sunt etiam ita inter sese
discordes, ut uix tres, aut ne uix quidem reperias inter
centum, qui unius sint hæreseos, & non potius multarum.
Hinc, hinc tandem tot seditiones, tot bella, tantæ
strages miserorū, tot calamitates mortalium, euersio-
nes tot urbium, perturbationes tot nationū & regno-
rum. Sed quem das finem Rex magne laborum?

Audistis mala, considerastis mecum calamitatem
Ecclesiæ: Debemus ne sine spe sanationis dimittere
agrotum: Medici: Volumusne cum illo sacerdote
Leuitici generis præterire miserum uulneratum, & se-
mimortuum derelictum à latronibus? Certè non des-
bemus. Euigilate igitur Patres, ad opus uos accingite,
consulte in medium, rebus succurrite fessis. Quid au-
tem debemus agere? Offendimus Dominum Deum
nostrum, peccauimus cum patribus nostris, iniuste
egimus, iniquitatem fecimus. Patres nostri peccauerunt,
& non sunt: & nos iniquitates eorum portauimus.
Nunc ergo dicit Dominus: Cōuertimini ad me
in toto corde uestro, in ieiunio & in fletu, & in plan-
ctu. Et scindite corda uestra, & non uestimenta uestra,
& cōuertimini ad dominū Deum uestrū: quia benignus
& misericors est, patiens & multæ misericordiæ &
præstabilis super malicia. Quis scit si conuertatur &
ignoscat Deus, & relinquat post se benedictionem, sa-
crificium & libamen domino Deo nostro: Canite tur-
ba in Syon, sanctificate ieiunium, uocate cætū, congres-
gate populū, sanctificate Ecclesiam, coadunate senes:
congregate paruulos & sugentes ubera: egrediatur
sponsus

sponsus de cubili suo, & sponsa de thalamo suo. Inter
uestibulum & altare plorent sacerdotes ministri Do-
mini: & dicant: parce Domine, parce populo tuo, &
ne des hereditatem tuam in opprobrium, nec domi-
nentur eis nationes & opiniones prauæ. Hæc est pri-
ma & præcipua medendi his malis ratio. Sunt deinde
& alia remedia, de quibus ut agamus paucis sciendum
est. Tria esse præcipuè mala, quæ Ecclesiam nunc uas-
tant, ac penè euertunt omnem, de quibus etiam nunc
attigimus nonnulla: Morum turpitudine, coelestis do-
ctrinæ corruptela, & Ecclesiasticorū bonorum abusus
& alienatio. Quæ quidem mala, iam tam altas egerūt
radices, ut excindi radicibus uix posse uideantur, ampu-
tari fortassis aliquo modo, ne infelix hoc lolium omnē
possit labefacere spem segetis. Is autē modus amputan-
di, quis & qualis esse queat, præscribi facilius forte pos-
terit, quàm constitui, in primis si à Lare, quod aiunt,
sumi inicium debebit. Nam etsi Pelagus illud malorū
aliunde non potuit, quàm ex frequentissima illa sectarū
colluuiē exundare in Ecclesiam: non tamen pro-
fecto Clerus culpa caret sua. Vbi est enim uetus illa
sanctorū Canonum authoritas? Vbi priscus disciplinæ
rigor? Certè emarcuit passim, est ubi prorsus interiit.
Minus enim casti, minus probati sunt mores cleri, mi-
nus uita innocens. Res ea est in conspectu hominum,
testimonijs non eget. Vigilantiam quoque in pastori-
bus, quis non desideret alacriorem? Dominicus grex
illis quidem à Deo commissus est: at uero fit, ut dum
alijs sint occupati negocijs, dū seduli procurant pascua,
minus sint aduersus hostilem uim luporum parati atque
instructi

Instructi armis. De abusu autem & alienatione Eccles-
iasticarum opum, nihil attinet dicere. Noster enim lux-
us & ocium eam hanc istam dedit diripiendi occasio-
nem aduersarijs: nostra negligentia illorum auxit au-
daciam: uicia inflammantur furorem. Idcirco minime
nos decebit peccatis blandiri nostris, quæ cumpelsimo
exemplo sint plebi, non solum culpam nos, sed etiam
suspicionē criminis uitare oportebat. Ea est enim cum
alias semper, tum in primis hoc tempore peruersitas, ut
homines possint in alienis oculis festucā, in suis autem
nec integram trabem cernere: quo uicij genere nunc
plebs præcipue occupata, oculos in solum Clerum con-
uertit, ut uitam eius collustret, mores exploret, exigatque
simul ad lancem eius disciplinæ, cuius mauult esse ma-
gister, quam discipulus. Eamque exercet populus censu-
ram iam annis propè quadraginta, audetque hoc fiducia
uostorum criminū agere, quod salua innocentia cleri,
ne mutire quidem auderet. Quam enim foedæ in ple-
risque appareant maculæ, uidet atque intelligit populus.
Quis Simoniam, haud legitimam filiam Simonis Petri
non odit: non luxum arguit cleri: non libidines de-
testatur & impuritatem uitæ: Quis contra non iure
exigit temperantiam, moderationē, liberalitatem: non
studium pietatis, coelestisque doctrinæ: non castitatem,
non sanctimoniam, professionemque eam, cui sese uotis
obstrinxerunt, atque iureiurando: Hæc in nobis desi-
derat populus, illa accusat grauius. Sed cū abusum rei,
non queat à natura rei discernere, ipsum cleri ordinem
per se sanctum, tanquam rem nefariā insectatur & odit.
Neque sanè hic insectandi furor deseret populum, nisi
B clerum

clerum cæperit poenitendi dolor. Quamobrem post
iam dictum poenitentiae remedium, in primis opus est
reuocari in Ecclesiam rigorem ueterum Canonum, de
Simonia, de castitate sacerdotum, de temperantia et cas-
tissis uitæ moribus, de officijs omnium, & singulorum
Prælatorum strenuè exercendis.

Quod ad doctrinæ corruptelam attinet, constat certè
aduersarios hæreses suas sparsisse in orbem Christianum
trifariam, quippe docendo, concionando, scribendo.
Quam enim frequentes illi passim scholas cõstituerint,
quàm etiam seduli sint, ut disertos habeant cõcionatores,
nõ obscure utrunq; uidimus. Nullis illi sumptibus,
nulliq; labori parcunt, ut errores propagent suos. De
illorum scribendi studio, quis finè potest, aut modum
statuere: Nõ bibliopolia tantum, sed omnes omnium
penè ciuium, & nobilium domus refertæ sunt libris hæ-
reticorum. At uero his morbis si medicina debet salus-
tatis adhiberi, idem omnino illis studiũ opponendum
est. Primum ut sint scholæ instructæ, deinde ut concio-
nes doctæ, ac utiles, postremo ut libelli proponantur
necessarij ad accendendam pietatem, quod latius possit
purior doctrina Catholicæ fidei spargi in populũ. Nulla
re magis creuit potentia aduersariorũ, quam scholarum
exercitijs. Iuuentutem uero ad se pertraxerunt, partim
nouitate dogmatum, quæ antiquis liberiora esse uiden-
tur, partim magnis doctrinæ premijs, ac cõmoditate dis-
scientium. Huc accedit multitudo professorum summa
assiduitate docentium: quorũ opera effectum est, ut ex
illorum scholis, tanquam ex equo Troiano infiniti pro-
pemodum prauorum dogmatũ disseminatores prosis-
liant.

nant. Quibus sanè hostiū machinationibus, si recte uo-
lemus, ut certè omnes uelle debemus, occurrere: pari
conatu scholas nos oportebit erigere, & cætus discenti-
um fouere. Quanquam autè id moliri, est nunc magis
arduū nobis, quàm aduersarijs: cum opes Ecclesiasticæ
sint uel ab ipsis occupatæ, uel à nostris administratæ pas-
sum diligenter: ab aliquibus fortè etiam parū fideliter
in his Ecclesiæ fluctibus: tamen hanc fortassis posset
inopiam leuare aliquo modo necessitas temporum.

Quia enim decretū extat Lateranensis Concilij, in ma-
gnis collegijs ut magnæ scholæ habeantur, in quibus nō
modo artes philosophiæ possint, sed etiā theologiæ san-
ctior doctrina explicari, ac tradi iunioribus: eius decreti
authoritate, nobis utendum esse uidetur. Nam si sancti
illi patres, qui Lateranensi Synodo præfuerunt, tū tan-
tam constituendarū scholarum rationē habendam dux-
erunt, cum ingens adhuc passim esset cleri frequentia:
quid illi constituturi fuissent in tam concisa clericorum
paucitate, quorū ubiq; penè tanta est penuria, quantam
passim cernimus Ecclesiarum uastitatem? Quapropter
si Ecclesiæ statum saluū esse cupimus, de seminario cle-
ri nos in primis oportebit esse sollicitos. Quae de re pri-
uatim tractatum est aliquando, nūc in maiori frequen-
tia diligentius aliquid constituite Patres.

Ad has igitur quas diximus & similes medendi uias,
adhortarer uos Reuerendi patres diligentius, ni putas-
sem uos pro ratione officij uestri, sponte hoc facturos
sedulo, quod postulat functio uestra, quod efflagitat
patria nostra, quod requirit præsens Ecclesiæ necessi-
tas, quod mandat seuerè Deus.

B a In

In primis autem in Celsitudine tua, Reuerendissime
Præsul, nobis spes reposita est haud exigua, quem spec
culatorem domus Israel constituit Deus, nauiculę suę,
& animarum piscationi præfecit Saluator noster IES
VS, strictissimam olim rationem exacturus de his
omnibus. Multa enim tibi, & haud quaquam parca
manu contulit Deus, quibus ad suę afflictissimę Eccle
się restorationem & consolationē omnium nostrum
uti debes: Claritatem generis, multarum linguarum
peritiam, præcellentem eruditionem, maximorū Prin
cipum fauorem singularem. Oppone itaq; te obsecro
morum pro domo Dei, occurre strenuus his malis: O
ramus nos populus tuus, et oues pascuę tuę, ne deferas
almam hanc Ecclesiam tuam, sed eam prudentia & dilis
gentia guberna, consilio iuua, nos tuos dilige, errans
tes dirige, peccantes argue, collapsos erige, scandala
tolle, uirtutes planta, adultores repelle, hæreticos &
sacrorū irrisores procul à te submoue, in eos eorumq;
perfidiam baculum uibra, sacroq; umbone repelle. Si
istud strenue (ut nobis hoc de te sperare par est) eges
ris, ueri nimirum Episcopi functus officio, manus do
mini auxiliabitur tibi, & brachium sanctum suum cons
fortabit te, nihil proficiet inimicus in te, neq; filius inis
quitatis apponet nocere tibi, portæ inferorum non
preualebunt aduersus te, fundatum super firmissimam
petram. Pone tibi ob oculos, officij tui uiua exemplas
ria Sanctissimos olim Præsules, quorum memoria in
benedictione est. Diuum Lampertum Traiectensis, &
D. Thomam Cantuariensis Ecclesiarum Episcopos.
Et eos qui ut domestici nobis sunt, ita nos magis ad sui
imitationem

imitationem prouocare debent, SS. Adalbertum, & Stanislaum gloriosos Ecclesiae Episcopos & Sanctissimos Christi Martyres. Tum maxime antecessorem tuum, uirum religione, sanctimonia, & heroicis uirtutibus clarissimum, beatum uidelicet Nanckerum. O felicem Praesulem qui pro Cracouiensi Ecclesia alapam, pro Vratislauen. sua etiam mortem gloriosam oppetere non dubitauit. Exemplum relinquens clarissimum omnibus suis successoribus recte gubernandi hanc almam Vratislauensem Ecclesiam. Cuius uestigijs inherere ut est gloriosum, ita turpe non imitari, & eo quidem turpius, quo magis haec quam illa tempora Nanckerum quempiam uidentur requirere.

At inquit, magna est rei difficultas, & magna temporum iniquitas, aduersarij multi, & potentes admodum, ne aliquid tentemus suadent oēs, amici, cognati, affines.

Fateor certamen non esse leue. Sed uelim tamē nos potius audire quid mandat Deus, facere quod sacrae suadet literae, imitari egregia maiorum nostrorum exempla, quā curare quid mundus, quid caro & sanguis, aut quid consulant haeretici, quorum consilia nobis semper debebant esse suspectissima. Dicam quod res est: unum habemus hostem longē nocentissimum, quem si superaremus, certa spes esset uictoriae. Illum inquam hostem habemus apud nos, & in meditullio cordis nostri, de quo liberari petit Propheta, cum dicit: Exaudi Deus orationem meam dum tribulor, à timore inimici eripe animā meam. Non petit liberari ab inimico: quia flaccescit uirtus sine aduersario, sed à timore inimici: qui timor omnibus inimicis est nocentior. Timor igitur

B ij iste

iste effæminatus noster, o Patres, efficit hostes Ecclesiæ
rã alacres, rã petulãtes, rã effrenes: qui aliãs essent ob sce
lera multipliciter patrata, ob sacrilegia uaria cõmissa timo
midi, ob sectas illorũ tot modis dissectas, imbecilli. Hic
inquã timor dominorũ, seruis diaboli rãtũ addit animi.

At inquit, magni domini sunt, Principes sunt. Bene
est: Quid aut tibi uidetur de nostro Principe: Nõne
Rex regũ, & inuictissimus Imperator omniũ est Chris
tus Iesus, cuius legatiõe fungimur, cuius causam agim⁹
Nolite ergo cõficere in principibus in filijs hominũ, in
quib⁹ nõ est salus. Exhibet enim spiritus eius, & reuertetur
in terrã suã, in illa die peribũt oēs tyrannicę & hære
ticę cogitationes eorum. Aut putas paucos esse adhuc
bonos & pios Principes, amantes religionis Catholis
cæ: Vt cunq; est, faciamus modo nobiscũ ut sit Deus, &
promitto uobis, cõtra nos erit nemo. Veniant illi sanẽ
in curribus, & in equis, nos aut in nomine domini Dei
nostri inuocabimus. Dicemusq; cũ Rege Dauide, ad
istos incircũcisos Philistios: Tu uenis ad me cũ gladio
& hasta & clypeo: ego aut uenio ad te in nomine dñi
Exercitũ, Dei agminũ Israël, quib⁹ exprobrasti hodie,
& dabit te Deus in manu mea, & percutiã te, & auferã
caput tuũ a te: & dabo cadauera castrorũ Philystim ho
die uolatilib⁹ coeli & bestijs terræ: ut sciat omnis terra,
quia est dñs Deus in Israël, et nouerit uniuersa Ecclesia
hæc, quia nõ in gladio, nec in hasta saluat Dominus.

Neq; hæc ita accipi uelim, tanquam suadeam ego, cũ
Cyclopijs & Centauris, cum Faunis Satyrisq; petula
cis istis nobis cõgrediendũ esse. Minime gentiũ. At ed
nostra tendit oratio, ne timore inimici superati: facias
mus

mus quod uolunt hæretici, cōmittamus quod optat ca-
ro & sanguis: sed ut quisq; in ordine suo faciat strenuè;
faciat absq; metu quod postulat suū cuiusq; officium,
pœnitentiã agamus super iniquitatibus nostris, emen-
det pro se quisq; uitam suam, strenuè currât singuli in
uiam mandatorum Dei, indefinenter oremus, uiriliter
prædicemus fidem Catholicam, contradicentes intres-
pidè arguamus, scandala omnia tollamus, inobedientis
Cleri peccata secundū rigorem sacrorū Canonum pu-
niamus, scholas erigamus, libros bonos & Catholicos
imprimi & p̄sim uendi curemus, populū qui in nos-
tra potestate est et famulos atq; cognatos nostros, qui
ex nostris pinguescere cupiūt uisceribus, ad fidem Cas-
tholicam ab ipsis in baptisate professam, ui compellas-
mus. Hæc si fecerimus, quæ facere & possumus, & uelis-
le planè debemus: Deus pacis erit nobiscum, necq; hos-
tes nostri irasci poterūt nobis, quos uiros pios & bonos,
non titulo magis aut professione quam re ipsa esse
cognoscent, qui non aliud clausum in pectore, & aliud
in lingua & factis promptum nos habere manifestè in-
telligent. Ista igitur ut faciatis Patres, & faciatis sedulo
ac perpetuò, per ego uos salutē animarū uestrarum, per
Deū & omnia sacra oro & obsecro. Deus æternus, qui
se se nobiscū futurū esse omnibus diebus usq; ad con-
sumationē seculi condixit, largiatur nobis mentē huic
muneri dignam, & uiros ad ea faciēda, quæ sunt pro
sui sanctissimi nominis gloria, ædificatione Catholicæ
fidei, & salute deniq; omniū nostrum, Amen.

DIXI.

Faint, illegible text, likely bleed-through from the reverse side of the page.

D.K.I.